

H. Lobitzera (GBA, Wien - ústní sdělení), že brachiopodi se na Raxalpe vyskytují v tomto rifovém vývoji, zatímco v oblastech přírifového (lagunárního) wettersteinského vápence, převažujícího ve východních částech Raxalpe, prakticky chybějí. Z nejvýznamnějších lokalit jz. části Raxalpe je třeba uvést okolí vrcholu Heukuppe (2 007 m): „Spiriferina“ myrina Bitt., Lophothyris praepunctata (Bitt.), Amoenirhynchia seydeli (Bitt.) a Gemenithyris cf. zugmayeri (Bitt.), dále pak sněhové jámy při chatě Karl-Ludwig-Haus: Tetractinella dyactis (Bitt.) - hojně, Lophothyris praepunctata (Bitt.), Mentzelia cf. ampla (Bitt.), Aulacothyris cf. compressa Bitt. a Gemenithyris cf. zugmayeri (Bitt.) a nakonec pak výskyty pod vrcholem Predigtstuhl (1 902 m): Tetractinella dyactis (Bitt.) - velmi hojně, Schwagerispira fastosa (Bitt.), „Spiriferina“ myrina Bitt., „Spiriferina“ aff. frechi Bitt., Mentzelia cf. ampla (Bitt.), Stolzenburgiella baloghi Siblík, „Terebratula“ raxana Bitt., Lophothyris praepunctata (Bitt.), Aulacothyris compressa Bitt. a Caucassorhynchia aff. altaplecta (Böckh). Stratigrafická hodnota nejhojnějšího druhu Tetractinella dyactis byla diskutována na materiálu z lokality Spielkogel (mapový list 103 Kindberg) Leinem a Siblíkem (1978) a stanovena jako cordevol. Stejně stáří se dá s velkou pravděpodobností předpokládat i pro lokality s Tetractinella dyactis z Raxalpe. Zajímavým zjištěním je výskyt druhu Stolzenburgiella baloghi, který byl popsán a dosud je znám pouze z 1 lokality wettersteinských vápenců Slovenského krasu.

Literatura

- Bittner, A. (1892): Brachiopoden der alpinen Trias. Nachtrag. - Abh. k.k. geol. Reichsanst., 17, 2, 1-38.
 Lein, R. - Siblík, M. (1978): A brachiopod fauna from the Spielkogel (Muerztaler Alpen, Styria). New data concerning the stratigraphic emplacement of Tetractinella (?) dyactis (Bittner). - Mitteil. Ges. Geol. Bergbaustud., 25, 205-221.
 Piller, W. (1981): The Steinplatte reef complex, part of an Upper Triassic carbonate platform near Salzburg, Austria. - SEPM Spec. Publ., 30, 261-290.

Geologický ústav AV ČR, Rozvojová 135, 165 00 Praha-Suchdol

PŘÍPRAVA VZORKŮ PRO MIKROANALYTICKÉ MĚŘENÍ NA EMA A SEM V LABORATORIČ ČGÚ - BARRANDOV

PREPARATION OF SAMPLES FOR MICROPROBE MEASUREMENTS USING EDX AND WDX ANALYSERES IN CZECH GEOLOGICAL SURVEY LABORATORY - BARRANDOV

Josef Skalický

Laboratory methods, EMA, SEM

Před mikroanalytickým měřením vzorků (výbrusů, nábrusů) na elektronovém mikroanalizátoru /EMA/ nebo rastrovacím elektronovém mikroskopu /SEM/ se nejčastěji provádí v laboratořích ČGÚ jejich napaření uhlíkem. Tím je fixována jejich vodivost, která při tloušťce uhlíkové vrstvy 250 Å na vzorku ovlivňuje při mikroanalytickém měření na elektronovém mikroanalizátoru nebo rastrovacím elektronovém mikroskopu intenzitu vybuzeného rentgenového záření. Napařování se provádí v laboratoři ČGÚ - Barrandov na přístrojích UP-311-B nebo B 30.2. a do poloviny roku 1992 je prováděla D. Bravencová a od června J. Skalický.

V roce 1992 bylo v laboratořích ČGÚ - Barrandov uhlíkem napařeno celkem 426 výbrusů a 210 nábrusů pro tyto následující úkoly: Geologický model západních částí Českého masivu (2100) - 249 výbrusů a 40 nábrusů, pro Výzkum nerudních a netradičních surovin (2200) - 19 nábrusů, pro Soubor geologických a účelových map pro životní prostředí (3100) - 89 výbrusů a 5 nábrusů, pro Komplexní regionální geologický výzkum České republiky (3200) - 57 výbrusů a 30 nábrusů, pro Geologický výzkum bezpečného uložení vyhořelých palivových článků jaderných elektráren (3308) - 20 nábrusů, pro Komplexní geologicko-ekologický výzkum severočeské hnědouhelné pánve (3400) - 2 nábrusy a pro Vývoj laboratorních metod (4200) - 32 nábrusů. Ze standardů na elektronovou mikroskopu byl uhlíkem napařen 1 výbrus a 44 nábrusů. Pro ČSAV Praha bylo uhlíkem napařeno 11 výbrusů, pro přírodovědeckou fakultu UK Praha - 18 nábrusů, pro DIAMO Stráž pod Ralskem - 11 výbrusů a pro GMS, a.s., Praha - 8 výbrusů.

Český geologický ústav, Malostranské nám. 19, 118 21, Praha 1